

Акімов Олександр Олексійович

*кандидат наук з державного управління, доцент,
Заслужений економіст України, начальник відділу правового забезпечення
Національної служби посередництва і примирення*

ORCID: 0000-0002-9557-2276

e-mail: 1970aaa@ukr.net

**ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ
ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ: СИСТЕМОГЕНЕЗНИЙ АСПЕКТ**

Розглянуто інституційні та правові засади формування та реалізації повноважень органів державної влади з позиції розвитку системогенезних утворень у сфері державного управління. Встановлено взаємозв'язок владних управлінських функцій та повноважень органів державної влади у контексті розвитку системогенезу органів державної влади. Виявлено проблемні питання щодо формування та реалізації повноважень органів державної влади у системогенезному аспекті.

Ключові слова: державне управління; системогенез; органи державної влади; повноваження; державна влада.

Постановка проблеми. Актуальність статті зумовлена розвитком системогенезу у публічному управлінні загалом, зокрема у питаннях професійної діяльності службовців та у сферах діяльності органів публічної влади.

Мета статті – розкрити системогенезний аспект процесів формування та реалізації повноважень органів державної влади. Об'єктом нашого дослідження є системогенезні засади діяльності органів державної влади. Предметом дослідження є засади формування та реалізації повноважень органів державної влади у системогенезному аспекті функціонування державного управління.

Для цього визначено такі завдання:

- розглянути системогенезні особливості процесів формування та реалізації повноважень органів державної влади як публічних владних інституцій;
- встановити взаємозв'язок владних управлінських функцій та повноважень органів державної влади у контексті формування інституційно-правових та системогенезних засад розвитку їх діяльності;
- виявити проблемні питання щодо формування та реалізації повноважень органів державної влади як складових елементів системогенезу державного управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування та реалізації повноважень органів державної влади як публічних владних інституцій розкриті у працях сучасних дослідників вітчизняної науки: В. Авер'янова, Е. Афоніна, С. Вирового, І. Грицяка, А. Ліпенцева, В. Малиновського, О. Оболенського, С. Серьогіна, Г. Ситника та інших; закордонної науки:

В. Парсонса, Г. Колбеча, А. Сміта, Дж. Мілла, В. Данна, Л. Пала, П. Брауна, Л. Ганна та інших. Більш предметно проблематика розвитку системогенезу у публічному управлінні виокремлена у доробку Н. Липовської, яка зазначає, що для життєдіяльності соціальної системи однаково важливі й управління, і самоорганізація, які є двома елементами процесу системогенезу [1]. Запропонована вітчизняна розробка концепту системогенезу до всіх елементів системи професійної діяльності державних службовців, у якій окремо виокремлено і психологічні, і соціальні аспекти їх професійної діяльності [2].

Невирішені раніше частини загальної проблеми. Загальною проблемою, як у науковому, так і в практичному сенсі, можна вважати системогенезні процеси щодо формування та реалізації повноважень органів публічної влади. Невирішеною раніше частиною цієї загальної проблеми є системогенезні засади формування та реалізації повноважень органів державної влади. Практика формування та реалізації повноважень органів державної влади перебуває у правовому полі, визначена правовими нормами. Тому вивчення цієї проблематики є у площині адміністративно-правового аспекту формування повноважень органів державної влади як передумови до їх діяльності та практики реалізації. Виокремлення та врахування інституційно-правових аспектів займає визначальну позицію щодо питань формування та реалізації повноважень органів державної влади. Пошук шляхів формування повноважень органів публічної влади та забезпечення їх ефективної реалізації потребує вивчення, пропонування різноманітних підходів, методик, залучення міждисциплінарних практик для отримання ефективного результату щодо зазначеної проблематики, розвитку системогенезу у державному управлінні.

Виклад основного матеріалу. За змістом системогенез виявляється через низку властивостей, які виявляються в процесах розвитку, динаміки, функціонування системи державного управління. Адже статична система не має потенціалу до розвитку, діяльності, і тому їй не притаманні еволюційні чи інші тенденції. Предметом системогенезу можуть бути як, загалом, система публічного управління, публічної влади, так і їх підсистеми, які мають усі ознаки системних утворень. Застосування системогенезу до державного управління, загалом, передбачає найперше позиціонування державного управління як еволюційного системного утворення. Більше того, системі державного управління притаманні такі складні складові елементи, які за своєю сутністю та змістом формують окремі системні утворення, до прикладу: професійна діяльність державних службовців, управлінські функції, державна влада, органи державної влади. Застосування системогенезних впливів до розвитку кожної із зазначених систем передбачає виявлення системогенезних ознак функціонування, вивчення їх особливостей, їх аналіз у практиці здійснення державного управління. Системогенез – генезис (від гр. – походження, виникнення) – зародження і розвиток, еволюція систем від нижчих форм до вищих, тлумачення етапів цієї еволюції [3].

Органи державної влади, маючи суб'єктну основу діяльності, становлять основу діяльності системи державного управління. Система державного управління за змістовим наповненням вважається функціональною системою, метою якої є виконання державних функцій. Тому розкриття самої суті функціональної системи, її змісту та механізмів, принципів, які її формують, складових елементів, їх функцій є передумовою до вивчення системогенезу як еволюційного розвитку вітчизняної системи державного управління. Встановлення повноважень органу державної влади необхідно з'ясувати у контексті набуття безпосередньо суб'єктом владних повноважень питань реалізації ним владних управлінських функцій у цих правовідносинах. Владні управлінські функції, що виконуються на основі законодавства, це будь-які владні повноваження у рамках діяльності держави, які не належать до законодавчих повноважень чи повноважень здійснювати правосуддя. Доцільним є виділення таких груп владних управлінських функцій:

- 1) вироблення (формування) політики;
- 2) правове регулювання;
- 3) надання адміністративних послуг;
- 4) нагляд і контроль.

Передумовою формування повноважень органів державної влади є ознаки органів державної влади як публічних інституцій, які можна узагальнити як такі, що:

- формуються державою відповідно до закону і здійснюють діяльність на його основі;
- володіють державними функціями та/або спеціальними функціями;
- мають організаційну та функціональну структуру;
- взаємодіють з іншими органами публічної влади;
- мають визначений підвідомчий та територіальний вид діяльності;
- мають державно-владні повноваження, що дозволяють здійснювати юридично обов'язкові дії;
- зазвичай володіють ресурсами державної власності.

Питання щодо формування та реалізації повноважень, загалом, органів публічної влади виникають тому, що ці органи різні за статусними характеристиками, функціями, які вони виконують, мають різне розуміння набуття та реалізації повноважень. Основною відмінністю є те, що вони здійснюють свою діяльність із різних підходів, володіючи при цьому різними ресурсами, способами здійснення влади, ресурсоемністю, можливістю здійснювати державну владу правової системи загалом, до якої належить країна. У країнах романо-германської сім'ї правовідносини у сфері публічного управління (принаймні в частині так званого "чиновництва") належать до сфери регулювання публічного права, натомість у англосаксонській правовій системі поділ права на публічне і приватне фактично відсутній [4].

Доцільним у вивченні цієї проблематики є позиція О. Євтушенка щодо різної специфіки державної влади та місцевого самоврядування як владних інституцій в частині їх співвідношення. Автор зазначає, що при розмежуванні питань, які належать до компетенції місцевих органів та органів державної влади, у тих випадках, коли це видається можливим зробити, не доцільно протиставляти їх один одному. Тому й протиставлення державної влади і місцевого самоврядування, на думку вченого, не має ні теоретичних, ні практичних підстав [5].

Із позиції нормативно-правового забезпечення зв'язок суб'єкта здійснення державного управління та його повноважень визначений законодавцем. У практиці адміністративного права, зокрема адміністративного судочинства, використовується поняття “суб'єкт владних повноважень”, яке розкривається у п. 7 ч. 1 ст. 3 КАС України, відповідно до якого під таким суб'єктом розуміється орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, зокрема на виконання делегованих повноважень [6]. Це визначення найбільш точно формує уявлення про суб'єкта владних повноважень не тільки як інституції, але і як посадової особи, чиновника.

Щодо практики формування повноважень органів державної влади у правовому полі погоджуємося з думкою Ю. Тихомирова, за якою узагальнено окреслено підхід, за яким встановлення повноважень органів державної влади може здійснюватися за такими формами:

- на рівні Конституції;
- на рівні законів, а також підзаконних актів виконавчої влади;
- на договірному рівні;
- на рівні делегування повноважень одним органом іншому [7].

Найперше формування повноважень органів державної влади відбувається на конституційному рівні. Вчений О. Крупчан вказує на те, що для належної організації виконавчої влади зовсім не обов'язково прямо фіксувати в тексті конституції власне принцип “поділу влади”, а тим більше доповнювати його ознаками самостійності, автономності чи незалежності окремих, насамперед законодавчої та виконавчої, влад [8]. Він вказує на цей принцип лише як на методологічну розробку, точку опори для розробки та реалізації структурної схеми організації державної влади. Вважаючи цей принцип більше теоретичною доктриною, дослідник вказує на узагальнення найбільш типових функцій державної влади, тобто як реальна система органів держави обумовлюється змістом більш конкретних функцій та компетенцій, що виникають із життєвих потреб організації державного та суспільного життя країни [9].

Конституційна регламентація засад інституалізації виконавчої влади є за повнотою та конкретністю нерівномірною щодо органів різного рівня та аспектів їх функціонування. Щодо уряду, то найбільш конституційно висвітлені питання

його формування та процедури взаємовідносин із парламентом. Більш конкретні питання формування повноважень органів державної влади мають бути визначені в окремих законах щодо кожного органу. Найбільшого ефекту закріплення правових норм у частині формування повноважень органів державної влади досягне за наявності єдиних концептуальних засад для всієї системи державного управління. Тобто, підсумовуючи зазначене, можна стверджувати, що єдині системоутворюючі засади формування повноважень органів державної влади, а ширше – формування державної влади – є передумовою до розвитку ефективного державного управління в площині системогенезного розвитку.

В умовах децентралізації науковці висловлюють думку щодо внесення низки змін до Конституції України для створення правової основи закріплення децентралізації, що створює також передумови для встановлення повноважень органів публічної влади як у територіальному, так і у функціональному аспектах [10]. У своїх працях М. Карпа вказує на те, що конституційна регламентація засад організації виконавчої влади є за повнотою та конкретністю нерівномірною щодо органів різного рівня та аспектів їх функціонування. Серед основних аспектів встановлення повноважень як складової компетенцій органів публічної влади дослідниця виокремлює територіальне, функціональне розмежування та інституціональне розмежування [11].

У контексті розвитку системогенезу державного управління інституційні аспекти проявляються у питаннях розмежування та визначення різних понять, зокрема: суб'єкт-суб'єктні та суб'єкт-об'єктні відносини; органи публічної, державної та самоврядної влади; інституційність та інституціалізація; статус та статусні характеристики та інші поняття.

Проблемні питання розвитку системогенезу державного управління щодо формування та реалізації повноважень органів державної влади з позиції інституційно-правових засад з'являються щодо розмежування та визначення суб'єкт-об'єктних відносин, інституту та інституції, публічного службовця та державного службовця, публічної послуги та адміністративної послуги та безлічі інших понять. Успішність функціонування, загалом, соціальних інститутів, за Я. Щепаньським, залежить від таких умов:

- а) від чіткого визначення мети, її кола виконуваних дій чи обсягу функцій;
- б) від раціонального поділу праці і раціональної її організації;
- в) від ступеня деперсоналізації дій і об'єктивізації функцій. Іншими словами, якщо цей інститут перетворюється в установу, залежну від інтересів людей, покликаних виконувати інституціалізовані функції, тоді він втрачає свою суспільну сутність, втрачає престиж і довіру всієї групи;
- г) від визнання і престижу, якими він володіє в очах усієї групи чи переважної її частини;
- д) від безконфліктного включення у глобальну систему інститутів [12, 13].

Аналіз теоретичних положень та практики державного управління дає підстави стверджувати, що поняття органів державної влади з позиції

інституційного підходу потрібно розглядати як систему інституцій, які в комплексі формують функціональне навантаження системи державного управління, адже кожен із них має свою мету, цілі та функції. Інституційні чинники можна розглядати як один із засобів з організації та функціонування органів державної влади [14 – 16]. На основі проведеного дослідження, виокремимо деякі інституційні чинники, які забезпечують встановлення повноважень органів державної влади:

– законодавче закріплення органів державної влади як інституцій державного управління;

– ступінь відокремленості інституцій як самостійних утворень (виявлена в законодавчому, організаційному, функціональному контексті);

– інституційна самостійність органів державної влади;

– інституційне збалансування органів державної влади;

– гарантування виконання функцій державного управління.

Системогенезний розвиток державного управління можна розглядати як у площині внутрішніх розподілів впливу між суб'єктами, так і з позиції взаємодії із зовнішніми суб'єктами. Еволюція інституційної, функціональної, структурно-організаційної та інших систем державного управління, динаміка розвитку їх кількісного та якісного змістового навантаження вказує на системогенезний розвиток як окремих систем у форматі складових елементів системи державного управління, так і системи державного управління загалом.

Висновки та перспективи подальших розвідок. На підставі здійсненого дослідження, відповідно до визначених мети та завдань, можна зробити такі висновки:

1. Визначено, що проблематика формування та реалізації повноважень органів державної влади у системогенезному вимірі виникає тому, що ці органи відрізняються функціями, способами здійснення влади, статусом, ресурсами, способами здійснення влади та іншими ознаками, які в комплексі стають передумовою до здійснення державної влади. Повноваження як необхідна складова компетенцій органів державної влади є визначальною умовою здійснення їх діяльності. Інституційно визначене поняття “суб'єкт владних повноважень”, яке розкривається у п. 7 ч. 1 ст. 3 КАС України. Таким чином суб'єктом владних повноважень називається орган державної влади, орган місцевого самоврядування, їхня посадова чи службова особа, інший суб'єкт при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, зокрема на виконання делегованих повноважень. Застосування системогенезних впливів до розвитку кожної із складових систем державного управління передбачає виявлення системогенезних ознак функціонування, вивчення їх особливостей, аналіз їх у практиці здійснення.

2. Встановлено взаємозв'язок владних управлінських функцій та повноважень органів державної влади в контексті формування інституційно-правових та системогенезних засад діяльності органів державної влади. А

саме, виявлено, що питання реалізації владних управлінських функцій безпосередньо пов'язані з формуванням повноважень органів державної влади. Тобто, можна стверджувати, що владні управлінські функції, серед яких правове регулювання, надання адміністративних послуг, контроль тощо, в інституційному аспекті є формотворчими по відношенню до повноважень. А у системі органів державної влади зв'язок “функція – повноваження” є основоположним для встановлення компетенцій органів державної влади.

3. Основними проблемними питаннями щодо формування та реалізації повноважень органів державної влади як складових елементів системогенезу державного управління виявлено такі:

- проблематика відокремленості органів державної влади як самостійних утворень, виявлена в законодавчому, організаційному, функціональному контексті;

- узагальнене формування функцій органів державної влади на конституційному рівні, що вносить різне трактування підзаконних нормативно-правових актів у частині формування та реалізації повноважень органів державної влади;

- існування інституційних неузгоджень у державному управлінні, які проявляються переважно у формуванні та реалізації повноважень, визначенні статусів, визначенні субординаційних, координаційних, пропорційних та інших взаємозв'язків у розподілі державної влади;

- проблема формування функціональної структури державної служби, структури зв'язків між суб'єктами державної влади, досягнення політичного та державотворчого консенсусу в суспільстві.

Сформовані висновки нашого дослідження вказують на існування потреби щодо застосування системогенезного підходу до розвитку державного управління, виявлення та застосування світових еволюційних практик розвитку публічного управління, утвердження інституційних зв'язків, подолання інституційних пасток у державному управлінні, проведення ефективних інституційних реформ.

Подальші наукові розробки можуть стосуватися розробки системогенезних засад розвитку публічного управління загалом, теоретико-методологічного підґрунтя для проведення ефективних інституційних реформ, подолання інституційних неузгоджень у практиці публічного управління, розвитку системогенезних утворень у сфері державного управління.

Список використаної літератури

1. Липовська Н. А Системогенез державної служби: теоретичні підходи. URL : http://dridu.dp.ua/konf/konf_dridu/dums_konf_2015/pdf/510.pdf (дата звернення: 15.07.2019).

2. Акімов О. О. Психологічні аспекти проявів корупції в державному управлінні // Державне управління: теорія та практика. 2014. № 1. С. 181—188.

3. Словник системного аналізу проблем державного управління. Київ : НАДУ, 2006. С. 71.

4. Публічна служба. Зарубіжний досвід та пропозиції для України / за заг. ред. Тимошука В. П., Школика А. М. Київ : Конус-Ю, 2007. С. 12.
5. Євтушенко О. Н. Державна влада і місцеве самоврядування: теорія й методологія взаємодії // Вісник Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого. С. 163—174. URL : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Vnyua/2009_1/163-174.pdf (дата звернення: 15.07.2019).
6. Кодекс адміністративного судочинства України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> (дата звернення: 20.07.2019).
7. Тихомиров Ю. А. Курс адміністративного права и процесса. Москва, 1998. С. 216.
8. Крупчан О. Д. Організація виконавчої влади : монографія. Київ : Вид-во УАДУ, 2001. С. 46.
9. Там само.
10. Місцеве самоврядування в умовах децентралізації влади в Україні : кол. моногр. / кол. авт. ; за заг. ред. Р. М. Плюща. Київ : Рідна мова, 2016. С. 224.
11. Карпа М. І. Межі компетенції суб'єктів публічної служби: особливості визначення // Державне управління та місцеве самоврядування : зб. наук. пр. Вип. 2 (33). Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2017. С. 109—116.
12. Заславская Т. И., Рывкина Р. В. Социология экономической жизни: Очерки теории. Новосибирск, 1991.
13. Лукашевич М. П. Соціологія економіки : підручник. Київ : Каравела, 2005. 288 с.
14. Акімов О. О. Робастність системи професійної діяльності державних службовців: системогенезний контекст // Інвестиції: практика та досвід. 2019. № 5. С. 104—109.
15. Акімов О. О. Концепт системогенезу професійної діяльності державних службовців // Інвестиції: практика та досвід. 2018. № 23. С. 133—138.
16. Акімов О. О. Функціональні чинники системогенезу професійної діяльності державних службовців // Інвестиції: практика та досвід. 2018. № 24. С. 68—74.

Статтю подано: 20.08.2019

Статтю схвалено: 24.09.2019

Akimov Oleksandr Oleksiiovych

PhD in Public Administration, Associate professor, Honored Economist of Ukraine, Head of the Legal Department, National Mediation and Conciliation Service

ORCID: 0000-0002-9557-2276

e-mail: 1970aaa@ukr.net

**FORMATION AND IMPLEMENTATION OF POWERS
OF PUBLIC AUTHORITIES: THE ASPECT OF SYSTEMOGENESIS**

Problem setting. The topicality of this article is stipulated by the development of systemogenesis in public administration in general, and in matters of the professional activity of civil servants as well as in the areas of activity of public authorities.

The purpose of this article is to reveal the aspect of systemogenesis of the processes of formation and realization of powers of public authorities. The object of this study is about

the foundations of systemogenesis of the activities of public authorities. The subject of the study is the principles of forming and implementing powers of public authorities in the aspect of systemogenesis of public administration functioning.

The following tasks were set:

- to consider the features of systemogenesis of the processes of formation and implementation of powers of public authorities as public power institutions;
- to establish the relationship of public-managerial functions and powers of public authorities in the context of forming institutional, legal and foundations of systemogenesis for the development of their activities;
- to identify problematic issues concerning the formation and implementation of powers of public authorities as constituent elements of the systemogenesis of public administration.

Recent research and publications analysis. The issues of forming and exercising the powers of public authorities as public power institutions are disclosed in the works of modern researchers of domestic science – V. Averyanova, E. Afonina, S. Vyrova, I. Gritsyak, A. Lipentsev, V. Malinovsky, A. Obolensky, S. Seregin, G. Sytnik and others; foreign science – V. Parsons, G. Kolbech, A. Smith, J. Mill, V. Given, L. Pala, P. Brown, L. Anna and others. The issue of the development of systemogenesis in public administration is substantially highlighted in the work of N. Lipovska, who notes that for the vital activity of the social system, both management and self-organization are equally important, which are two sides of the process of systemogenesis. There is proposed the domestic development of the concept of systemogenesis to all elements of the system of the professional activity of civil servants, in which the psychological and social aspects of their professional activity are separately identified.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. The general problem both in the scientific and in a practical sense can be considered the processes of systemogenesis for the formation and implementation of powers of public authorities. Previously unresolved part of the general problem concerns the bases of systemogenesis for the formation and implementation of powers of public authorities. The practice of forming and implementing the powers of public authorities is in the legal field, defined by legal regulations. Therefore, the study of this issue is in the plane of the administrative-legal aspect of forming powers of public authorities as a prerequisite for their activities and the practice of its implementation. The allocation and consideration of institutional and legal aspects occupies a decisive position on the formation and implementation of powers of public authorities. The search for ways to formulate the powers of public authorities and ensure their effective implementation requires studying and proposing various approaches, methods, attracting interdisciplinary practices to obtain an effective result on these issues, and developing systemogenesis in public administration.

Paper main body. According to the content, systemogenesis is manifested through a series of peculiarities that are revealed in the processes of development, dynamics, and functioning of the public administration system. After all, a static system has no potential for the development, activity, and therefore it does not have evolutionary or other trends. The subject of systemogenesis can be as a whole the system of public administration, public authority, and their subsystems, which have all the signs of system formations. The application of systemogenesis to public administration as a whole presupposes first positioning of public administration as an evolutionary systemic formation. Moreover, such complex components are inherent in the public administration system, which according to their essence

and content form separate system formations, for example: the professional activities of public servants, managerial functions, public power, and public authorities. The application of the effects of systemogenesis to the development of each of these systems involves the identification of signs of functioning of systemogenesis, the study of their features, their analysis in the practice of public administration. Systemogenesis is the genesis in Greek. – *origin, occurrence* – the origin and development, the evolution of systems from lower to higher forms, the interpretation of stages of this evolution.

Public authorities, having the subjective basis of activity, constitute the basis of the activity of the public administration system. The system of public administration in terms of meaning is considered a functional system, the purpose of which is to perform public functions. Therefore, the disclosure of the very essence of the functional system, its content and mechanisms, the principles that form it, the constituent elements, their functions is a prerequisite for the study of systemogenesis as an evolutionary development of the domestic public administration system.

Conclusions of the research and prospects for further studies. The conclusions of this study have been formed and they indicate that there is the necessity for applying the approach of systemogenesis to the development of public administration, the identification and application of world evolutionary practices of the development of public administration, the establishment of institutional ties, overcoming institutional traps in public administration, and the implementation of effective institutional reforms. Further scientific developments may relate to the elaboration of the foundations of systemogenesis for the development of public administration as a whole, the theoretical and methodological basis for holding effective institutional reforms, overcoming institutional inconsistencies in the practice of public administration, and the development of the formations of systemogenesis in public administration field.

Key words: public administration; systemogenesis; public authorities; powers; public power.

References

1. Lipovskaya, N. A. (2015). *System-generated service: theoretical approaches*. URL : http://dridu.dp.ua/konf/konf_dridu/dums_konf_2015/pdf/510.pdf [in Ukrainian].
2. Akimov, O. O. (2014). Psychological aspects of corruption in public administration. *Derzhavne upravlinnia: teoriia ta praktyka*, № 1, pp. 181-188 [in Ukrainian].
3. *Slovnnyk systemnoho analizu problem derzhavnoho upravlinnia*. (2006). Kyiv: NADU. pp. 71 [in Ukrainian].
4. Tymoschuk, V. P., Shkolyk, A. M. (Eds.). (2007). *Publichna sluzhba. Zarubizhnyi dosvid ta propozytsii dlia Ukrainy*. Kyiv: Konus-V. p. 12 [in Ukrainian].
5. Yevtushenko, O. N. (2009). State Power and Self-Government: Theory and Methodology of Activity. *Visnyk Natsionalnoi yurydychnoi akademii imeni Yaroslava Mudroho*, pp. 163-174. URL : http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Vnyua/2009_1/163-174.pdf [in Ukrainian].
6. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy. (2019). URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> [in Ukrainian].
7. Tikhomirov, Yu. A. (1998). *Kurs admynystratyvnoho prava y protsessa*. Moskva. p. 216 [in Ukrainian].
8. Krupchan, O. D. (2001). *Orhanizatsiia vykonavchoi vlady*. Kyiv: NADU. p. 46 [in Ukrainian].

9. Ibid.
10. Beltsy, Zh. A., Bova, T. V., Bondareva, L. V., Demchenko, V. M., Durman, O. L., Kozyuk, Y. M., Klyutsivsky, V. I., Lopushinsky, I. P., Mykolaenko, V. V., Olenkovskaya, L. P., Polovtsev, O. V., Plyushch, R. M. (Eds.). (2016). *Mistseve samovriaduvannia v umovakh detsentralizatsii vlady v Ukraini*. Kyiv: Ridna mova. p. 224 [in Ukrainian].
11. Carpa, M. I. (2017). Borders trust public service entities: features of information. *Derzhavne upravlinnia ta mistseve samovriaduvannia*, Issue 2(33), pp. 109-116 [in Ukrainian].
12. Zaslavska, T. I., Rivkina, R. V. (1991). *Sotsyolohyia ekonomycheskoi zhyzny: Ocherky teoryu*. Novosibirsk [in Russian].
13. Lukashevich, M. P. (2005). *Sotsiologiia ekonomiky*. Kyiv: Karavella. 228 p. [in Ukrainian].
14. Akimov, O. (2019). The robustness of the system of professional activity of public employees: systemogenesial context. *Investytsiyyi: praktyka ta dosvid*, № 5, pp. 104-109 [in Ukrainian].
15. Akimov, O. (2018). The concept of the system genesis of the professional activities of public servants. *Investytsiyyi: praktyka ta dosvid*, № 23, pp. 133-138 [in Ukrainian].
16. Akimov, O. (2018). Functional factors of the system genesis of the professional activities of civil servants. *Investytsiyyi: praktyka ta dosvid*, № 24, pp. 68-74 [in Ukrainian].

Paper submitted: 20.08.2019

Paper accepted: 24.09.2019

Цитування: Акімов О. О. Формування та реалізація повноважень органів державної влади: системогенезний аспект // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 3(60) : у 2 ч. Ч. 1 / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2019. С. 71—81. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.60.2019.186748>).

Citation: Akimov, O. O. (2019). Formation and implementation of powers of public authorities: the aspect of systemogenesis. *Efficiency of Public Administration*, Issue 3(60), pp. 71-81. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.60.2019.186748>).